HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

חלמא יש לך שעה שזבין ומצורעין משתלחין. מן העזרה וטומאי מתים נכנסים לתוכה: **בטומאה.** כשרוב ליבור טומאין בתוכ פסח בטומאה וזבין ומצורעין שבהן נדחין: מלמד ממור מוב. לקמן [ע"ב] מפרש חומריה: **ואיזה זה כו'.** במתיב: **לא יאכלו ממנו.** לכי דייקינן גבי חים כי יהיה טמא[1] לא כתיב אלא לנפש ובדילה דייקינן חים ולא ליבור אלמא מהסם יליף לחי מויבלמו[2] כלר"ל זב נמי ליתני: **אלא לעולם מקרא קמא.** וכדדייקינן חים נדחה ואין ליבור נדחין ודקאמרת לך לימא ליבור כלל לא ס"ל דליוקא דממעטינן ליבור מהאי דיוצא למומרת ממעטינן למאי הילכתא כתב לנפש למעוטי זבין ומצורעין לכתוב טומאה סתם דנשמע דבכל טומאות יחיד נדחה לגבי ליבור וליבור ליה להו מקנתא דע"כ לנפש למעוטי זבין ומצורעין מאי ולחמורי עלייהו ואי לגבי ליבור לא מחמירו עלייהו ולמימר דבטומאת מת הוא דאין ליבור נדחין אלא עושין פסחיהן בטומאה אבל בטומאת זיבה ולרעת אפילו ליבור נמי נדחין לגבי מלן מחמיר עלייהו וכ"ת נדחין לגבי יחיד מחמיר עלייהו ודקאמר טומאת נפש הוא דאין ליה תשלומין לבני אבל זב ומצורע אפי' נטהרו בני לי' מקנתא בתשלומין והתניא יכול לא יהו חייבין לפסח שני אלא מת נפש הוא: **ת"ל חיש.** כי יהיה טמא מחמת כל טומאה מלמד כתיב לנפש בזיבה ת"ל חיש כי יגע במת ת"מ למידרש בחפיפה נפשיה הוא לנפש למה לי אלא ע"כ מיעוטא לליבור לחקולי מחת ולמימרא דאין נדחין אלא עושין בטומאה ומש"ה כתיב לנפש למימר דבטומאת מת הוא דאין ליבור נדחין אבל זיבה ולרעת לא: **נפנים ממחיצתו.** מחיצה שנאמר ליכנס בה להיינו לפני' מחומת כל ערי ישראל כדאמר לקמן מצורע משלח חוץ למחנה ישראל: **פעור.** ממלקות אלא יטמאו את מחניהם: **נתנו לעשה.** ועש"ג אמר לאו אתא לאו כתיב ע"כ לנתוקי לאוי אחת דקי"ל[3] לאו שניתק לעשה אין לוקין עליו אלא לאוי לחטעויה עשה ול"ת הא כתב בית עשה אחריני ויעלמו מן המחנה אבל זבין וטומאי מתים לא נתקו לעשה ועש"ג יתילי כתיבי כל אד ואד למילתיה מדלית בספרי[4] **ועוד דכתיב** כתיב כל ימי אשר יטמא טמא נפש בו וגו' משמע כל ימיו בנדד יצא קאי לשם עבר וכנס יחזור ויצא ואין בו עונש אחר כדדרשינן כל ימיו[5] לחזוק את הטערה בשם' מכות (דף טו.) כל ימיו בעמוד והחזר קאי ומשתקינן ליה לגלאוי: **זב** מחיצתו הר הבית ולעזרה דאסור לטמא במחנה לויה כדלקמן שכל הטומאין אין משתלחין אלא מן העזרה לבדה חוץ מזב וצבעל קרי שמשתלחין אף מהר הבית ומצורע משתלח אף ממחנה ישראל דהיינו כל העיר: **מחנה לויה.** כל הר הבית חוץ לחומת העזרה: **עמו.** ומשם לוי היה: **חנאי היא.** לחיכא תנא דלא מייתי ליה קרא לעשה אלא ליתן לו מחנה שלישית: **אלא יהו טמאין אחריס יושבין עמו.** כגון זבין וטומאי מתים. למדנו לשלוחו של מצורע שהוא חמור מכולן: **יכול יהו זבין וטומאי מתים משתלחין למחנה אחת ת"ל ולא יטמאו את מחניהם הן מחנה לוה ומחנה לוה.** מלמד כתיב מחנה משמע מחנה לכל אחד ואחד והסם תרתי מחנות כתיבי ויעלמו מן המחנה ממוך למחנה תשלחום ומאי ממוך למחנה דמצורע ליתן לו מחנה שלישית: **אימו לריך.** מאי ממוך למחנה ליתן לו מחנה שלישית דהא כולהו מהסם יפקי דע"כ כולן חמוריס זה מזה בטומאותיהן מאי כולהו שוו לענין מחנות לכתוב שילוח בקל ומנא ידענא כל שכן לחמור בעי שילוח ומדכתבינהו כולהו ת"מ שילוחו של זה לא כשילוחו של זה: **זב נא כ"ש.** לקמיה פריך מאי חומריה דזב מטמא מת: **נרבות טמא שרץ.** לשילוח והוא הדין לנוגע בנבילה וכל טמאי מגע וכיון דכתב רבויא לטמאי מגע לא לימעריך למיכתב זב לחמור מטמא שרץ שהרי טומאה יולאה עליו מגופו: **זב** אימו מטמא מחמת מושבו אחר שכתוב ולא יטמאו את מחניהם וקבעו בלא [תעשה] העתיקו לעשה וכתב בו בדד ישב מחוץ למחנה מושבו נתקו לעשה לומר שאינו לוקה. ומותבינן עליה מצורע שנכנס לפנים ממחיצתו בארבעים, וכן זבים וטמאי מתים שנכנסו לפנים ממחיצתן בארבעים ומטמא מת מותר להכנס במחנה לויה ואפילו מת עצמו

פטור ממלקות **שנאמר בדד ישב** מחוץ למחנה מושבו אחר שכתוב ולא יטמאו את מחניהם וקבעו בלא [תעשה] העתיקו לעשה וכתב בו בדד ישב מחוץ למחנה מושבו נתקו לעשה לומר שאינו לוקה. ומותבינן עליה מצורע שנכנס לפנים ממחיצתו בארבעים, וכן זבים וטמאי מתים שנכנסו לפנים ממחיצתן בארבעים ומטמא מת מותר להכנס במחנה לויה ואפילו מת עצמו

אלא יש לך שעה שזבין ומצורעין משתלחין ואין טמאי מתים משתלחין ואיזה זה פסח הבא בטומאה אמר אביי אי הכי לימא נמי יאמר זב וטמאי מתים ואל יאמר מצורע ואני אומר זב משתלח מצורע לא כ"ש אלא יש לך שעה שמצורעין משתלחין ואין זבין וטמאי מתים משתלחין ואיזה זה פסח הבא בטומאה וכי תימא הכי נמי והתנן [ו]פסח הבא בטומאה לא יאכלו ממנו זבים וזבות נדות ויולדות ואם אכלו פטורין אלא אמר אביי לעולם מקרא קמא אם כן ניכתוב רחמנא איש איש כי יהיה טמא לנפש למה לי וכי תימא האי לנפש להכי הוא דאתא הטמא מת הוא דנדחה לפסח שני אבל שאר טמאין לא [ז]והתניא יכול לא יהו עושין פסח שני אלא טמאי מתים ושהיה בדרך רחוקה זבין ומצורעין ובועלי נדות מניין ת"ל איש איש לנפש דכתב רחמנא למה לי אלא הכי קאמר איש נדחה לפסח שני ואין ציבור נדחה לפסח שני אלא עבדי בטומאה [א]וכי עבדי ציבור בטומאה בטמא מת אבל שאר טומאו' לא עבדי אמר רב חסדא מצורע שנכנס לפנים ממחיצתו פטור שנאמר [1]בדד ישב מחוץ למחנה מושבו בדד ישב לבדו ישב מחוץ למחנה מושבו הכתוב נתקו לעשה איתיביה [2]מצורע שנכנס לפנים ממחיצתו בארבעים [3]ג[ו]טמא מת מותר ליכנס למחנה לויה ולא טמא מת בלבד אמרו אלא אפילו מת עצמו שנאמר [2]ויקח משה את עצמות יוסף עמו במחיצתו תנאי היא דתניא בדד ישב לבדו [7]ישב שלא יהו טמאין אחרים יושבין עמו יכול יהו זבין וטמאי מתים משתלחין למחנה אחת תלמוד לומר [3]ולא יטמאו את מחניהם [ט] [ד]ליתן מחנה לזה ומחנה לזה דברי רבי יהודה ר"ש אומר אינו צריך הרי הוא אומר וישלחו [4]וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש

[א] יאמר טמאי מת ואל יאמר טמאי זב ואני אומר טמאי מתים משתלחין זבין לא כ"ש למה נאמר זב ליתן לו מחנה שניה ויאמר זב ואל יאמר מצורע ואני אומר זבין משתלחין מצורעין לא כל שכן למה נאמר מצורע ליתן לו מחנה שלישית כשהוא אומר בדד ישב הכתוב נתקו לעשה מאי חומריה דזב מטמא מת שכן טומאה יוצאה עליו מגופו אדרבה טמא מת חמור שכן טעון הזאה שלישי ושביעי אמר קרא טמא וכל טמא לרבות טמא שרץ וזב חמור מטמא שרץ ומאי חומריה כדאמרן אדרבה שרץ חמור שכן מטמא באונס אמרי כי

הכתוב נתקו לעשה. פי' נקו' דכתיב כל ימי אשר יטמא הנגע בו ממשע דניתוק לאו הוא כל ימיו בדד ישב אשם עבר וכנס יחזור ויצא ואין בו עונש אחר כמו לא יוכל לשלחה כל ימיו וקשה לר"י דאם כן ס"ל לימויי ריבה דקרא בספרים ועוד הקשה ריב"ל דלא דמי דלא יוכל לשלחה כל ימיו משמע דניכא למיכת לאו אלא עשה כמשלחה כל ימיו משמע דניכא למיכת לאו אלא עשה דכמשלחה כל ימיו משמע מקרא דכתיב ואזור' דשמות יב) וכמו לא תקח האם על הבניס שלא תשלח (דבריס כב) [ה]אלא ס"ס הכתוב נתקו לעשה דכיון דכתיב לא יוכל ולא יטמאו משמע דניכא למיכת לאו אלא עשה ולא תקח האם על הבניס שלא תשלח (דבריס כב) [ה]אלא ס"ס הכתוב נתקו לעשה דכיון דכתיב לא יוכל ולא יטמאו משמע דניכא למיכת לאו אלא עשה ולא תקח האם על הבניס שלא תשלח (דבריס כב) [ה]אלא ס"ס הכתוב נתקו לעשה דכיון דכתיב לא יוכל ולא יטמאו משמע דניכא למיכת לאו אלא עשה

זבין ובועלי נדות שנכנסו בו'. ריב"ל לא גרס ובועלי נדות דהאי זבין דהא ממילא לקמן בועל נדה כטמא מת למתנות ובתוספתא ליתיה: **מאי חומרא דזב שבן טומאה יוצאה מגופו.** ס"ס דהוה מלי למימר [ד] שכן מטמא משכב ומושב וכלי חרס בהיסט כדלקמן אלא ניחא ליה למינקט חומרי' [ה] דלא מלי למימר להו בסמוך גבי חומר בזב מבמצורע:

כי

חנאי היא דתניא בדד ישב לבדו [7]ישב שלא יהו טמאין אחרים יושבין עמו יכול יהו זבין וטמאי מתים משתלחין למחנה אחת תלמוד לומר [3]ולא יטמאו את מחניהם [ט] [ד]ליתן מחנה לזה ומחנה לזה דברי רבי יהודה ר"ש אומר אינו צריך הרי הוא אומר וישלחו [4]וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש

ניתוק לעשה:

זבין ובועלי נדות שנכנסו בו'. ריב"ל לא גרס ובועלי נדות דהאי זבין דהא ממילא לקמן בועל נדה כטמא מת למתנות ובתוספתא ליתיה: **מאי חומרא דזב שבן טומאה יוצאה מגופו.** ס"ס דהוה מלי למימר [ד] שכן מטמא משכב ומושב וכלי חרס בהיסט כדלקמן אלא ניחא ליה למינקט חומרי' [ה] דלא מלי למימר להו בסמוך גבי חומר בזב מבמצורע:

כי

חלמא יש לך שעה שזבין ומצורעין משתלחין. מן העזרה וטומאי מתים נכנסים לתוכה: בטומאה. כשרוב ליבור טומאין בתוכ פסח בטומאה וזבין ומצורעין שבהן נדחין: מלמד ממור מוב. לקמן [ע"ב] מפרש חומריה: **ואיזה זה כו'.** במתיב: **לא יאכלו ממנו.** לכי דייקינן גבי חים כי יהיה טמא[1] לא כתיב אלא לנפש ובדילה דייקינן חים ולא ליבור אלמא מהסם יליף לחי מויבלמו[2] כלר"ל זב נמי ליתני: **אלא לעולם מקרא קמא.** וכדדייקינן חים נדחה ואין ליבור נדחין ודקאמרת לך לימא ליבור כלל לא ס"ל דליוקא דממעטינן ליבור מהאי דיוצא למומרת ממעטינן למאי הילכתא כתב לנפש למעוטי זבין ומצורעין לכתוב טומאה סתם דנשמע דבכל טומאות יחיד נדחה לגבי ליבור וליבור ליה להו מקנתא דע"כ לנפש למעוטי זבין ומצורעין אלא ולחמורי עלייהו ואי לגבי ליבור לא מחמירו עלייהו ולמימר דבטומאת מת הוא דאין ליבור נדחין אבל בטומאת זיבה ולרעת אפילו ליבור נמי נדחין לגבי מלן מחמיר עלייהו וכ"ת נדחין לגבי יחיד מחמיר עלייהו ודקאמר טומאת נפש הוא דאין ליה תשלומין לבני אבל זב ומצורע אפי' נטהרו בני לי' מקנתא בתשלומין והתניא יכול לא יהו חייבין לפסח שני אלא מת נפש הוא: **ת"ל חיש.** כי יהיה טמא מחמת כל טומאה מלמד כתיב לנפש בזיבה ת"ל חיש כי יגע במת ת"מ למידרש בחפיפה נפשיה הוא לנפש למה לי אלא ע"כ מיעוטא לליבור לחקולי מחת ולמימרא דאין נדחין אלא עושין בטומאה ומש"ה כתיב לנפש למימר דבטומאת מת הוא דאין ליבור נדחין אבל זיבה ולרעת לא: **נפנים ממחיצתו.** מחיצה שנאמר ליכנס בה להיינו לפני' מחומת כל ערי ישראל כדאמר לקמן מצורע משלח חוץ למחנה ישראל: **פעור.** ממלקות אלא יטמאו את מחניהם: **נתנו לעשה.** ועש"ג אמר לאו אתא לאו כתיב ע"כ לנתוקי לאוי אחת דקי"ל[3] לאו שניתק לעשה אין לוקין עליו אלא לאוי לחטעויה עשה ול"ת הא כתב בית עשה אחריני ויעלמו מן המחנה אבל זבין וטומאי מתים לא נתקו לעשה ועש"ג יתילי כתיבי כל אד ואד למילתיה מדלית בספרי[4] **ועוד דכתיב** כתיב כל ימי אשר יטמא הנגע בו וגו' משמע כל ימיו בנדד יצא קאי לשם עבר וכנס יחזור ויצא ואין בו עונש אחר כדדרשינן כל ימיו[5] לחזוק את הטערה בשם' מכות (דף טו.) כל ימיו בעמוד והחזר קאי ומשתקינן ליה לגלאוי: **זב** מחיצתו הר הבית ולעזרה דאסור לטמא במחנה לויה כדלקמן שכל הטומאין אין משתלחין אלא מן העזרה לבדה חוץ מזב וצבעל קרי שמשתלחין אף מהר הבית ומצורע משתלח אף ממחנה ישראל דהיינו כל העיר: **מחנה לויה.** כל הר הבית חוץ לחומת העזרה: **עמו.** ומשם לוי היה: **חנאי היא.** לחיכא תנא דלא מייתי ליה קרא לעשה אלא ליתן לו מחנה שלישית: **אלא יהו טמאין אחריס יושבין עמו.** כגון זבין וטומאי מתים. למדנו לשלוחו של מצורע שהוא חמור מכולן: **יכול יהו זבין וטומאי מתים משתלחין למחנה אחת ת"ל ולא יטמאו את מחניהם הן מחנה לוה ומחנה לוה.** מלמד כתיב מחנה משמע מחנה לכל אחד ואחד והסם תרתי מחנות כתיבי ויעלמו מן המחנה תשלחום ומאי ממוך למחנה דמצורע ליתן לו מחנה שלישית: **אימו לריך.** מאי ממוך למחנה ליתן לו מחנה שלישית דהא כולהו מהסם יפקי דע"כ כולן חמוריס זה מזה בטומאותיהן מאי כולהו שוו לענין מחנות לכתוב שילוח בקל ומנא ידענא כל שכן לחמור בעי שילוח ומדכתבינהו כולהו ת"מ שילוחו של זה לא כשילוחו של זה: **זב נא כ"ש.** לקמיה פריך מאי חומריה דזב מטמא מת: **נרבות טמא שרץ.** לשילוח והוא הדין לנוגע בנבילה וכל טמאי מגע וכיון דכתב רבויא לטמאי מגע לא לימעריך למיכתב זב לחמור מטמא שרץ שהרי טומאה יולאה עליו מגופו: **זב** אימו מטמא מחמת מושבו אחר שכתוב ולא יטמאו את מחניהם וקבעו בלא [תעשה] העתיקו לעשה וכתב בו בדד ישב מחוץ למחנה מושבו נתקו לעשה לומר שאינו לוקה. ומותבינן עליה מצורע שנכנס לפנים ממחיצתו בארבעים, וכן זבים וטמאי מתים שנכנסו לפנים ממחיצתן בארבעים ומטמא מת מותר להכנס במחנה לויה ואפילו מת עצמו

פטור ממלקות **שנאמר בדד ישב** מחוץ למחנה מושבו אחר שכתוב ולא יטמאו את מחניהם וקבעו בלא [תעשה] העתיקו לעשה וכתב בו בדד ישב מחוץ למחנה מושבו נתקו לעשה לומר שאינו לוקה. ומותבינן עליה מצורע שנכנס לפנים ממחיצתו בארבעים, וכן זבים וטמאי מתים שנכנסו לפנים ממחיצתן בארבעים ומטמא מת מותר להכנס במחנה לויה ואפילו מת עצמו

תורה אור השלם

1. כָּל יְמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא טָמֵא הוּא בָּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ: ויקרא יג מו
2. וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עַצְמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלִיתֶם אֶת עַצְמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם: שמות יג יט
3. מִזְבֵּר עַד נְקֵבָה תְּשַׁלְּחוּ אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה תְּשַׁלְּחוּם וְלֹא יְטַמְּאוּ אֶת מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם: במדבר ה ג
4. וַיְצַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְשַׁלְּחוּ מִן הַמַּחֲנֶה כָּל צָרוּעַ וְכָל זָב וְכֹל טָמֵא לָנָפֶשׁ: במדבר ה ב

גליון הש"ס

תום' ד"ה הכתוב נתקו לעשה. **אלא ה"ס הכתוב** נתקו לעשה בו'. עי' תוליו פ' ע"ב תום' ד"ה הגח למת"ו:

הגהות הגר"א

[א] גמ' יאמר טמא מת ואל יאמר זב וכו' כ"ש:

מוסף תוספות

א. לגמרי לומר שאין לוקין עליו. תום' שלמ. ב. דשאני התם כיון דאיצטריך לגופיה אבל. **סס.** ג. בדדמי ליה מוקמינן ליה. **סס.** ד. הנך דלקמן. **סס.** ה. יתירתא. **סס.**

רבינו חננאל

ואתא אביי ואתקיף אהא דריש לקיש ואהדר לדרשא דר' יוחנן והכי קאמר, לעולם מקרא קמא ונכתוב רחמנא איש איש כי יהיה טמא ולישתוק לנפש דכתב רחמנא למה לי. וכי תימא טמא נפש הוא דנדחה לפסח שני אבל שאר טמאים לא. **והתניא יכול** לא יהו עושין את השני אלא טמאי נפש ומי שהיה בדרך רחוקה, זבין ומצורעין ובועלי נדות מנין, ת"ל איש איש, ומאחר דכל טמאין עושין פסח שני השתא לנפש דכתב רחמנא למה לי. אלא הכי קאמר רחמנא איש נדחה לפסח שני ואין צבור נדחין לפסח שני אלא עבדי בטומאה. וצבור דעבדי בטומאה בטומאת נפש אבל בשאר טומאות לא. **אמר רב חסדא** מצורע שנכנס **לפנים** ממחיצתו

רבינו חננאל (המשך)

מותר להכניסו במחנה לויה, שנאמר ויקח משה את עצמות יוסף עמו עמו במחיצתו, קתני מיהא מצורע שנכנס לפנים ממחיצתו בארבעים והיכי פשר ליה רב חסדא. ושנינן תנאי היא ורב חסדא דאמר כר' שמעון. **דתניא בדד** ישב מחוץ למחנה לבדו ישב שלא יהו טמאין אחרים יושבין עמו. יכול יהו זבין וטמאי מתים משתלחין מן המחנה אחת ת"ל ולא יטמאו את מחניהם ליתן מחנה לזה ומחנה לזה דברי ר' יהודה. ר"ש אומר אינו צריך הרי הוא אומר וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש, יאמר טמא נפש ואל יאמר זב ואני אומר טמא מת משתלח זב לא כל שכן מה ת"ל זב ליתן לו מחנה שניה, יאמר זב ואל יאמר מצורע ואני אומר זב משתלח מצורע לא כל שכן מה ת"ל מצורע ליתן לו מחנה שלישית כשהוא אומר בדד ישב הכתוב נתקו לעשה. מאי חומריה דזב דטמא מת דקתני ואני אומר טמא מת משתלח זב לא כל שכן מכלל שהזב חמור מטמא מת מאי חומריה, שכן הזב טומאה יוצאה עליו מגופו. **אדרבה** טמא מת חמור ממנו שטעון הזאה שלישי ושביעי. ודחינן מוכל דכתיב בטמא מת מרבינן טמא שרץ דלא כתיב ביה בהדיה להיות טעון שילוח חוץ למחנה, ומרבינן טמא

א [מיי' פ"ו מהל' קרבן פסח הל' ו ופ"ד מהל' מקדש הל' יג]: ב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח ופ"ד מהל' מקדש הל' יג]: ג [מיי' פ"ג מהלכות איסורי מזבח הל' ט]: ד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח ופ"ד מהל' מקדש הל' יג]: ה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ט]: ו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' יג]: ז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: ח ב [מיי' פ"ג מהלכות איסורי מזבח הל' ט]: ט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח ופ"ד מהל' מקדש הל' יג]: י ד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: יא ג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח ופ"ד מהל' מקדש הל' יג]: יב [מיי' פ"ג מהלכות איסורי מזבח הל' ט]: יג ה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: יד ו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: טו ז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: טז ח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: יז ט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: יח י [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: יט יא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: כ יב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: כא יג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: כב יד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: כג טו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: כד טז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: כה יז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: כו יח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: כז יט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: כח כ [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: כט כא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: ל כב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: לא כג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: לב כד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: לג כה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: לד כו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: לה כז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: לו כח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: לז כט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: לח ל [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: לט לא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: מ לב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: מא לג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: מב לד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: מג לה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: מד לו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: מה לז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: מו לח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: מז לט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: מח מ [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: מט מא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: נ מב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: נא מג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: נב מד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: נג מה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: נד מו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: נה מז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: נו מח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: נז מט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: נח נ [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: נט נא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: ס נב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: סא נג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: סב נד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: סג נה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: סד נו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: סה נז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: סו נח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: סז נט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: סח ס [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: סט סא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: ע סב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: עא סג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: עב סד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: עג סה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: עד סו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: עה סז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: עו סח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: עז סט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: עח ע [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: עט עא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: פ עב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: פא עג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: פב עד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: פג עה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: פד עו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: פה עז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: פו עח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: פז עט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: פח פ [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: פט פא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: צ פב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: צא פג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: צב פד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: צג פה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: צד פו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: צה פז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: צו פח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: צז פט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: צח צ [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: צט צא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: ק צב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קא צג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קב צד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קג צה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קד צו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קה צז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קו צח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קז צט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קח ק [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קט קא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קי קב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קיא קג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קיב קד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קיג קה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קיד קו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קטו קז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קטז קח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קיז קט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קיח קי [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קיט קיא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קכ קיב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קכא קיג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קכב קיד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קכג קטו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קכד קטז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קכה קיז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קכו קיח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קכז קיט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קכח קכ [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קכט קכא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קל קכב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קלא קכג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קלב קכד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קלג קכה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קלד קכו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קלה קכז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קלו קכח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קלז קכט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קלח קל [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קלט קלא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קמ קלב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קמא קלג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קמב קלד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קמג קלה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קמד קלו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קמה קלז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קמו קלח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קמז קלט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קמח קמ [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קמט קמא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קנ קמב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קנא קמג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קנב קמד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קנג קמה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קנד קמו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קנה קמז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קנו קמח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קנז קמט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קנח קנ [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קנט קנא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קס קנב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קסא קנג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קסב קנד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קסג קנה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קסד קנו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קסה קנז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קסו קנח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קסז קנט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קסח קס [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קסט קסא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קע קסב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קעא קסג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קעב קסד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קעג קסה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קעד קסו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קעה קסז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קעו קסח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קעז קסט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קעח קע [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קעט קעא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קפ קעב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קפא קעג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קפב קעד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קפג קעה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קפד קעו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קפה קעז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קפו קעח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קפז קעט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קפח קפ [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קפט קפא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קצ קפב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קצא קפג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קצב קפד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קצג קפה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קצד קפו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קצה קפז [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קצו קפח [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קצז קפט [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קצח קצ [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קצט קצא [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קצ קצב [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קצא קצג [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קצב קצד [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קצג קצה [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קצד קצו [מיי' פ"ג מהל' מקדש הל' ח]: קצ